

GEOMETRIJSKI ZAPIS

“Prizmatični pododeljci Ideje” (Malarme)

““Jedini način da se jezik brani jeste da se on napadne... Svaki je pisac primoran da sam sebi stvori jezik...”* (Prust). Reklo bi se da je jezik uhvatilo bunilo, koje ga navodi upravo da napusti sopstvene kolotečine. [to se tiče trećeg vida (– invencije jednog novog jezika u jeziku, i to kroz stvaranje sintakse)**, on potiče otuda što se strani jezik ne može izdubiti u samom jeziku a da se svaki jezik sa svoje strane ne poremeti u ravnoteži, ne dovede do granice, u neku spoljašnjost ili neko naličje koje se sastoji od Priviđenja i Prislušavanja koja više nisu ni iz kakvog jezika. Ta priviđenja nisu aveti, već istinske ideje koje pisac vidi i čuje u pukotinama u jeziku, u otklonima jezika. To nisu prekidi procesa, već zastoji koji predstavljaju njegov deo, kao večnost koja se može otkriti samo u budućnosti, kao pejzaž koji se pokazuje samo u pokretu. Nisu one spolja u odnosu na jezik, one jesu njegova spoljašnjost. Pisac kao vidovnjak i sluševnjak, cilj književnosti: to je prelaženje života u jezik koji uspostavlja Ideje.””

“(...) Pisanje, to je i postajanje nečim različitim od pisca.”

Žil Delez: <<KNJIŽEVNOST I ŽIVOT>>